

ת"פ 35660/12/12 - מדינת ישראל נגד ב' ר'

בית משפט השלום בפתח תקווה

07 ספטמבר 2014

ת"פ 35660-12-12 מדינת ישראל נ' ר'

בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
ב' ר'

<#2#

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רחל אוליביה תמם בא כוח נאשמת עו"ד נזי ריאן

הנאשמת בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

איני מוצאת מקום להפנות את הנאשמת לתסקיר משלים.

נסיבות חייה של הנאשמת מפורטות בהרחבה בתסקיר ופרטים אותם מבקש ב"כ הנאשמת להשלים יוכל כמובן לעשות כן במהלך הטיעונים לעונש.

הדיון יתחדש בשעה 10:30 על מנת לאפשר לב"כ הנאשמת לעיין בתסקיר לבקשתו.

ניתנה והודעה היום י"ב אלול תשע"ד, 07/09/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הודתה בכתב אישום מתוקן בכך שבמועד הרלבנטי לכתב האישום התגוררה בדירה מעל בעלה לשעבר ואשתו הנוכחית.

בתאריך 9.6.12 איימה הנאשמת על בעלה לשעבר באומרה כי תשבור את חלונות הבית ובהמשך ירקה בפניו.

כן אחזה הנאשמת בחפץ כהה וניפצה באמצעותו את שני החלונות בבית.

לאחר מכן, ירקה על המתלוננים וזרקה אבנים אל תוך הבית.

במסגרת ההסדר, עתרה המאשימה להשתתף חודש מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות ואילו ההגנה עתרה לביטול הרשעתה של הנאשמת.

לדיון הטיעונים לעונש אשר נקבע ליום 2.9.14 לא התייצבו הנאשמת וב"כ והיום עתר ב"כ הנאשמת לתסקיר משלים נוכח המלצת שירות המבחן שלא לבטל את הרשעתה של הנאשמת.

עוד טען ב"כ הנאשמת כי שירות המבחן לא בחן את אפשרויות הטיפול בנאשמת וגם משום כך ביקש להורות על קבלת תסקיר משלים.

המעשים בהם הורשעה הנאשמת הינם מעשים אשר אין להקל בהם ראש ובתי המשפט מצווים לתרום את חלקם במסגרת המאבק באלימות במשפחה.

לאחר עיון בתסקיר ובחינת טיעוני הצדדים, סבורני כי לא הונחה תשתית כלשהי אשר מאפשרת את ביטול ההרשעה.

ראשית יצוין כי מדובר בנאשמת אשר הורשעה ביולי 2012 בניסיון להסיע תושב זר ולפיכך גיליון הרישום הפלילי שלה אינו חלק ולא נטען כי הרשעה זו פגעה באורחות חייה או בהתנהלותה.

שנית, מטיעוני ההגנה עולה כי הנאשמת אינה עומדת בתנאים המתווים בפסיקה לביטול הרשעה ובעניין זה, אני מפנה להלכת תמר כתב ולרע"פ 4357/13 בעניין פלוני.

טענת הנאשמת כי בכוונתה לשמש כמשפחה אומנת לא גובתה באישור כלשהו ומכלול השיקולים מביאני למסקנה כי לא ניתן לבטל את הרשעתה.

לפיכך סבורני כי הפניית הנאשמת לקבלת תסקיר משלים בשלב זה, לא הייתה מעלה או מורידה ממסקנתי בסוגיה זו.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה הראוי.

במעשיה, פגעה הנאשמת בשלוות נפשם של המתלוננים ובזכותם לשלמות גופם.

כאמור לעיל, רבות נפסק בעניין הצורך להגן על שלוות נפשם וחייהם של אזרחים בכלל ושל בני משפחה בפרט.

יחד עם זאת, על בית המשפט לשקול במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, את הנסיבות של המעשה. לא ניתן להתעלם מכך שגם על פי התסקיר מתברר כי המתלונן אשר כאמור הינו הגרוש של המתלוננת, שב לגור בביתה עם אשתו החדשה, זאת בהתאם לרצונה הטוב של הנאשמת כאשר המורכבות שמצב זה יוצר הינה ברורה.

עוד יש להתחשב בכך, שעל פי המתואר בכתב האישום מדובר באירוע אחד אשר נראה כי במסגרתו התפרצה הנאשמת ואיבדה את עשתונותיה.

פסיקת בתי המשפט מגלמת שונות גבוהה כאשר מדובר בעבירות אלימות במשפחה, החל ממאסר מותנה וכלה במאסרים של ממש ממושכים.

אין לומר כי בכל המקרים על בית המשפט לגזור על הנאשמים מאסר בפועל ועל בית המשפט להתחשב הן בנסיבות המקרה והן בנסיבות הנאשם.

אני מפנה בעניין זה לרע"פ 4357/13 המצוין לעיל ואשר נסיבותיו חמורות יותר, במסגרתו נידון הנאשם למאסר מותנה, ל-150 שעות של"צ ולצו מבחן.

נוכח המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה הינו החל ממאסר מותנה ושל"צ וכלה בשמונה חודשי מאסר בפועל.

בגזירת העונש, בתחומי המתחם, יש להתחשב בנסיבות הנאשמת שלפניי -

מדובר בנאשמת אשר חייה אינם קלים, היא התחתנה עם בעלה בהיותה בת 15 וילדה לו 9 ילדים אשר אחד מהם, בנה היחיד נהרג בתאונת דרכים, אירוע אשר כעולה מהתסקיר, הנאשמת לא התאוששה ממנו מאז.

עוד עולה כי מצבה הרפואי התדרדר והיא מתקיימת מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי.

כאמור, גם המתלונן ואשתו החדשה מתגוררים בביתה בהסכמתה והדבר מעורר קושי לא מבוטל, אף כי במסגרת גזר

הדין אין מקום לדון בטענות ב"כ הנאשמת בכל הנוגע לסכסוכי הרכוש הקיימים בין בני הזוג.

מהתסקיר עולה כי הנאשמת מתקשה לשאת באחריות להתנהגותה ומתקשה לבחון לעומק את הגורמים לביצוע העבירה.

איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמת לפיה שירות המבחן לא בחן אפשרויות טיפול, שכן מהתסקיר עולה כי הדבר נבחן ואולם נמצא כי הנאשמת אינה פנויה בשלב זה למעורבות טיפולית וכי היא מתנגדת לבחינה ביקורתית של התנהגותה.

בבוחני את נסיבות חייה הקשות, של הנאשמת, איני סבורה כי יש מקום לגזור עליה עונש מאסר ולו בעבודות שירות.

יחד עם זאת, איני מוצאת מקום להקל בהמלצת שירות המבחן שכן סבורני כי יש מקום לעונש ממשי אשר יבטא את חומרת המעשים.

הגם, שאכן המעשה אינו מלמד על דפוס התנהלות, הרי שלא ניתן להקל ראש במעשי נאשמת אשר כאמור זרקה אבנים, איימה והכתה בחפץ בחלונות הבית.

נוכח המתואר לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר למשך 3 שנים ובלבד שלא תעבור על העבירות בהן הורשעה.
2. 120 שעות של"צ על פי תכנית שיכון שירות המבחן.
3. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים שלא תעבור על העבירות בהן הורשעה. על הנאשמת לחתום היום על ההתחייבות אחרת תיאסר למשך שבוע.

תשומת לב שירות המבחן, לבקשת הנאשמת לשבצה במקום הקרוב לביתה מהמקום המוצע.

המזכירות תעביר פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ב אלול תשע"ד, 07/09/2014 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

עמוד 4

